

Sygn. akt II K 175/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2018 r.

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Sobczak

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

z oskarżenia (...) w T.

po rozpoznaniu w dniach 27.10.2017 r., 21.02.2018 r., 11.05.2018 r., sprawy karnej

K. T. córki A. i D. z domu C., urodz. (...) w G., zam. (...)-(...) G. ul. (...), pesel: (...), obywatelstwa polskiego, nie karanej

oskarżonej o to, że:

w dniu 25 sierpnia 2016 roku w lokalu Salon (...) przy ulicy (...) w G. utrudniła kontrolę w zakresie urządzania i prowadzenia gier hazardowych, prowadzoną przez funkcjonariuszy Referatu Dozoru Urzędu Celnego w T. poprzez zdalne wyłączenie i zablokowanie dziesięciu automatów do gry, co uniemożliwiło przeprowadzenie czynności kontrolnych;

tj. o czyn w art. 83§1kks

o r z e k A:

1. Oskarżoną **K. T.** uniewinnia od zarzucanego jej czynu;
2. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 175/17

UZASADNIENIE

Firma (...) z siedzibą w K. prowadziła działalność w lokalu o nazwie Salon (...) przy ulicy (...) w G.. Były tam urządzone gry na automatach. Firma (...) nie posiadała koncesji lub zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier hazardowych, w tym gier na automatach. W lokalu zatrudnione były m.in. K. T. i D. K. (1). Kierownikiem lokalu była J. S.. Pracownicy lokalu zajmowali się obsługą automatów, sporządzaniem dokumentacji związanej z grami, dokonywaniem wypłat gotówki za kasowane punkty w automatach, rozliczaniem gotówki salonu, rejestracją liczników na koniec dnia gier.

dowody: zeznania D. K. (2) k. 94, 11v, protokół kontroli k. 3 – 4, protokół zatrzymania rzeczy;

W dniu 25 sierpnia 2016 r. funkcjonariusze Służby Celnej J. W. (1), J. W. (2) i A. K. (1) przeprowadzali kontrolę w lokalach w G., gdzie w przeszłości prowadzony był legalny hazard. Funkcjonariusze zdecydowali się na przeprowadzenie kontroli w lokalu przy ul. (...) przy okazji kontroli innego pobliskiego lokalu, z uwagi na to, że wcześniej w w/wym. lokalu były już zatrzymywane automaty. Funkcjonariusze chcieli ustalić czy w tym miejscu nadal prowadzone są nielegalne gry na automatach. Kontrola ta była nieplanowana.

dowody: protokół kontroli k. 3-4, zeznania J. W. (1) k.105-105 v;

Podczas kontroli w lokalu zastano pracownice K. T. i D. K. (1). Zostały one pouczone przez funkcjonariuszy o tym, że do czasu zakończenia kontroli mają nie korzystać z telefonów. Pomimo tego pouczenia K. T. oświadczyła, że o kontroli musi powiadomić swoją przełożoną i wykonała telefon do J. S.. Krótko po wykonaniu przez nią telefonu na dziesięciu spośród jedenastu automatów znajdujących się w lokalu zgłosiło podświetlenie na monitorach i akceptorach banknotów. Dół i góra automatów pozostały jednak cały czas podświetlone, w lokalu nadal też było włączone oświetlenie, co wykluczało awarię elektryczną. W związku z tym, że elementy automatów związane z aktywnością do gry zostały wyłączone, funkcjonariusze dokonujący kontroli nie byli w stanie przeprowadzić na nich eksperymentu. J. W. (1) po otwarciu tych automatów stwierdził, że znajdują się w nich routery, zauważył też jeden duży router na zapleczu.

dowody: zeznania J. W. (1) k. 104v - 105 v, zeznania J. W. (2) k. 46-47, 96v - 97, zeznania A. K. (1) k.30v- 31, 94v - 95v, protokół kontroli k. 3-4

K. T. (...) jest mężatką, na utrzymaniu ma trójkę dzieci. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest kucharzem, obecnie jest zatrudniona w Regionalnym Szpitalu (...) w G. i z tego tytułu osiąga miesięcznie dochód w wysokości 2000 zł. W przeszłości nie była karana sędownie.

dowody: dane oskarżonej k. 36-37, 93, dane o karalności k. 29

K. T. nie przyznała się do postawionego jej zarzutu i odmówiła składania wyjaśnień. Na rozprawie w dniu 27 października 2017 r. wskazała jedynie, że podczas prowadzonej rozmowy nie wychodziła na zewnątrz, zaś samą rozmowę prowadziła z rodziną już w momencie gdy kontrolujący weszli do lokalu. Dopiero po zakończeniu tej rozmowy została pouczona, że nie może dzwonić.

(wyjaśnienia K. T. k. 37 odczytane k. 93v, k. 97)

Sąd nie dał wiary oskarżonej **K. T.** w zakresie tego w jakim momencie kontroli przeprowadzanej w lokalu i z kim prowadzona była przez nią rozmowa telefoniczna. Wyjaśnienia oskarżonej pozostają bowiem w tym zakresie w sprzeczności z zeznaniami A. K. (2), J. W. (2) i J. W. (1), a nadto z zeznaniami samej J. S., która sama potwierdziła, że oskarżona kontaktowała się z nią i poinformowała, że kontrola jest prowadzona.

Nie budziła przy tym żadnych zastrzeżeń wiarygodność zeznań świadków **A. K. (2)**, **J. W. (2)** i **J. W. (1)** albowiem zeznania te były logiczne i konsekwentne. Świadkowie ci kontakt z oskarżoną mieli wyłącznie na gruncie zawodowym, każda z tych osób w swoich zeznaniach zrelacjonowała w jakich okolicznościach w ramach swojej pracy zawodowej zetknęła się z oskarżoną. Jako osoby zupełnie obce dla oskarżonej, nie mieli oni żadnego powodu aby ją bezpodstawnie pomawiać i przedstawiać okoliczności prowadzonej przez nią w trakcie kontroli rozmowy telefonicznej w sposób dla niej niekorzystny, zwłaszcza że byli pouczeni o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Do tego z ich zeznań wynikało, że spotykali się oni już wcześniej z sytuacjami wykonywania telefonów podczas kontroli, wiedzieli też, że może to skutkować wyłączeniem automatu, zatem to dodatkowo utwierdza w przekonaniu o prawdziwości twierdzeń tych osób, że o zakazie prowadzenia rozmów pouczali na początku kontroli.

Sąd nie dał wiary świadkowi **J. S.** na okoliczność, że nie zajmowała ona stanowiska kierownika salonu, wynikało to bowiem z zeznań D. K. (1) uznanych w tym zakresie za wiarygodne. W/wym. zeznała na powyższą okoliczność spontanicznie, będąc przesłuchana bezpośrednio po kontroli przeprowadzonej w lokalu i nie miała żadnych racjonalnych powodów aby zeznawać nieprawdę w tym zakresie. Jako niewiarygodne jawiły się również zeznania J. S. odnośnie tego, że nie wydawała polecenia oskarżonej, że ma ją ona informować o kontrolach w lokalu. Jest to sprzeczne z zeznaniami A. K. (2), J. W. (2) i J. W. (1), którzy zgodnie potwierdzili, że oskarżona informowała ich, że ma takie polecenie od przełożonej, do tego jak wynika z zeznań w/wym. świadków i samej J. S., K. T. faktycznie wykonała taki telefon informując ją o kontroli przeprowadzanej w lokalu. Odnośnie zeznań J. S. na okoliczność, że K. T. miała o kontroli informować również inne pracownice lokalu zauważyć należy, że żadna z osób obecnych w lokalu podczas

kontroli, w tym sama oskarżona nie potwierdza, aby ktokolwiek inny był o tym informowany. Nie można przy tym wykluczyć, że już po zakończeniu kontroli K. T. kogoś jeszcze o powyższym poinformowała.

Sąd nie znalazł podstaw aby kwestionować zeznania **D. K. (1)** w zakresie w jakim opisała ona zasady pracy w lokalu, zadania i podział czynności osób tam zatrudnionych. Z kolei zeznania złożone na okoliczność czasu kiedy oskarżona prowadziła rozmowę przez telefon jawiły się wyłącznie jako chęć przestawienia koleżanki w lepszym świetle ponieważ pozostawały w sprzeczności z uznanymi za wiarygodne zeznaniami A. K. (2), J. W. (2) i J. W. (1).

Dokonując ustaleń faktycznych sąd oparł się także na dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy, albowiem ich rzetelność, jak i autentyczność nie były przez strony kwestionowane, zaś sąd nie powziął wątpliwości, aby pochodziły od osób nieuprawnionych, bądź zawierały nieprawdziwe treści.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy sąd uznał, że nie daje on podstaw do przypisania oskarżonej sprawstwa i winy zarzucanego jej czynu.

Oskarżona **K. T.** stanęła pod zarzutem utrudniania w dniu 25 sierpnia 2016 r. w lokalu Salon (...) przy ul. (...) w G., kontroli w zakresie urządzania i prowadzenia gier hazardowych prowadzonej przez funkcjonariuszy Referatu Dozoru Urzędu Celnego w T. poprzez zdalne wyłączenie i zablokowanie dziesięciu automatów do gry, co uniemożliwiło przeprowadzenie czynności kontrolnych, tj. przestępstwa z art. 83§1 kks.

Zgodnie z treścią art. 83 kks karalne jest zachowanie polegające na udaremnianiu lub utrudnianiu wykonania czynności służbowej osobie uprawnionej do przeprowadzenia czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno - skarbowej lub czynności audytowych, w szczególności nie okazanie wbrew żądaniu tej osoby księgi lub innego dokumentu dotyczącego prowadzonej działalności gospodarczej lub niszczenie, uszkodzenie, czynienie bezużytecznym, ukrywanie lub usuwanie księgi lub innego dokumentu.

Wprawdzie ustawodawca wskazał jedynie przykładowo na czym polegać ma działanie sprawcy, ale nie może budzić jakichkolwiek wątpliwości, że są to działania o charakterze umyślnym. W ocenie sądu takiego umyślnego działania oskarżonej nie sposób przypisać.

Wskazać należy, że w świetle ustalonego stanu faktycznego nie ulegało wątpliwości, że oskarżona powiadomiła o kontroli swoją przełożoną J. S.. Jak wynika z zeznań J. W. (1), J. W. (2) oraz A. K. (1) oskarżona sama miała ich poinformować, że w razie kontroli ma obowiązek powiadomić przełożoną, a J. S. potwierdziła ten fakt. Krótko po telefonie nastąpiło też wyłączenie aktywności do gry dziesięciu z jedenastu automatów znajdujących się w lokalu. Niezależnie od powyższego w realiach przedmiotowej sprawy nie można w sposób nie budzący wątpliwości przyjąć, że oskarżona wykonując ten telefon chciała albo godziła się na to, aby w efekcie jej zachowania doszło do utrudnienia lub udaremnienia przeprowadzenia kontroli. Nie może o tym przesądzać sam fakt, że była ona zatrudniona w Salonie (...) przy ulicy (...) w G. ponieważ zazwyczaj osoby zatrudnione w tego typu lokalach zajmowały się tylko podstawową obsługą automatów, często nie były w ogóle zorientowane na jakich zasadach one działają. W sprawie nie zdołano ustalić co spowodowało wyłączenie się automatów, a tym bardziej nie ustalono aby taką wiedzę miała oskarżona. Nie ustalono również aby oskarżona miała świadomość, że po wykonaniu przez nią telefonu urządzenia te się wyłączą. W lokalu zainstalowany był monitoring (co wynika z zeznań D. K. (1)), nie można zatem wykluczyć, że ktoś miał podgląd tego miejsca on line, co też w tego typu lokalach prowadzących nielegalne gry na automatach jest praktykowane. Kontrolujący jedynie przypuszczali, że wyłączenia automatów mogło nastąpić na skutek naciśnięcia przycisku w telefonie, wysłania smsa, czy też że po wykonaniu telefonu inna osoba mogła zdalnie je wyłączyć, nie wykluczali też, że automaty mogły być zaprogramowane na wyłączenie się o określonej godzinie. Okoliczność, że w automatach zostały zainstalowane routery również nie oznacza, że oskarżona miała w ogóle tego świadomość. O sprawstwie oskarżonej nie może też przesądzać okoliczność, że w przeszłości pracowała ona w legalnym salonie, gdzie prowadzono gry hazardowe. Nie został wykazany bezpośredni związek pomiędzy zachowaniem oskarżonej, a wyłączeniem się automatów.

Nie można zatem przyjąć w sposób nie budzący wątpliwości, że świadomie utrudniła ona przeprowadzenie czynności kontrolnych.

Kierując się powyższym, sąd mając na uwadze treść art. 5§2 kpk uniewinnił oskarżoną uniewinnił oskarżoną od popełnienia zarzuconego jej czynu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 113§1 kks.